

Það er svo oft

Valdimar Briem

Ísólfur Pálsson

1. Það er svo oft í dauðans skugga - döl - um, að dreg - ur
sýn - ist lok - að ljóss - ins gleð - i - söl - um, öll lok - in

myrkv - a fyr - ir lífs - ins 1. sól, mér 2. skjól. Ó, guð, lát enn þó æ - tíð
sund og fok - ið hvert í

skín - a mér op - inn him - in þinn, að dýrð ég sjá - i þín - a.

ÞAÐ ER SVO OFT

Það er svo oft í dauðans skuggadölum,
að dregur myrkva fyrir lífsins sól,
mér sýnist lokað ljóssins gleðisölum,
öll lokin sund og fokið hvert í skjól.
Ó, guð, lát enn þó ætíð skína
mér opinn himin þinn, að dýrð ég sjái þína.

Það er svo oft á þröngum lífsins brautum,
að þróttinn vantar til að hjálpa sér,
ég kemst ei fram úr freistingum og þrautum,
ég fell, ég hníg, ef þú ei bjargar mér.
Ó, guð, lát andann ofan stíga
og anda styrkja minn, þá niður vill hann hníga.

Sálmur 106/122 (1-2 /4)